

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/740/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913205105
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7913205105.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu CD Consulting s.r.o., Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanej S. J., L., G. XXX/X, o zaplatenie 255 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 6C/174/2013-80 z 20.5.2014 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, z r u š u j e rozsudok v uvedenej časti a konanie z a s t a v u j e.
Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 255 €, zmenkový úrok 13 % ročne z uvedenej sumy od 26.4.2011 do 10.7.2011 vo výške 7,71 €, 6 % ročný úrok z uvedenej sumy od 11.7.2011 do 19.7.2011 vo výške 0,42 €, zo sumy 255 € od 20.7.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 0,95 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

Žalobca proti výroku, ktorým súd priznal zmenkový úrok v sadzbe 0,25 % denne len vo výške prijateľnej, vzhľadom na čas vystavenia zmenky a to len do dátumu začiatku úročenia 6 % ročného úroku, ako aj voči výroku o nepriznaní náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie.

V odôvodnení rozsudku súd, o. i., uviedol: Po oboznámení sa s obsahom originálu zmenky konštatuje, že „sa jedná“ o vlastnú zmenku splatnú na videnie, ktorá obsahuje všetky náležitosti ustanovené v § 75 zák.č.191/50 Sb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len ZZŠ; poznámka súdu). Žalobca nadobudol zmenku indosamentom (rubopisom), preto podľa čl. I § 16 ods.1 v spojení s § 77 ods.1 ZZŠ je jej riadnym majiteľom, ak preukáže svoje právo nepretržitým radom indosamentov a to aj vtedy, ak je posledný z nich blankoindosamentom. Podľa čl. I § 48 ods.1 v spojení s § 77 ods.1 ZZŠ môže žiadať postih od žalovanej. Citoval znenie čl. I § 5 a § 48 ods.1 v spojení s § 77 ods.1 ZZŠ. Žalobca si uplatnil nárok na zmenkový úrok 0,25 % denne zo sumy 285 € od 26.4.2011 do 19.7.2011 vo výške 60,56 €, zo sumy 255 € od 20.7.2011 do zaplatenia. Výška uplatneného úroku tak predstavuje 91,25 % ročne. Zmenkový úrok, rovnako ako úrok z úveru plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky. Pri vystavení blankozmenky nie je možné určiť, ktorým dňom nastane jej splatnosť, pretože takéto rozhodnutie je „na“ majiteľovi zmenky, ktorý v rámci lehoty na predloženie môže kedykoľvek zmenku na platenie označenej osobe predložiť. Už Dohovor OSN o zmenkovom práve prijatý v Ženeve v r.1930 pripustil úrokovanie zmenky, z dôvodu, že majiteľ zmenky nikdy nevedel, kedy ju predloží na videnie a preto, aby za poskytnutie finančných prostriedkov získal nejakú odplatu, najmä v prípade zmenky zročnej na videnie alebo na určitý čas, pripustil úrokovanie zmenkovej sumy (obdobne banky za poskytnutie úveru si uplatňujú úrok). Zák. neupravuje koniec lehoty na úročenie, preto ak nie je v úrokovej doložke koniec úročenia stanovený, zmenková suma sa úročí až do splatnosti zmenky, keďže od splatnosti až do zaplatenia dlhu preberá uhradzovaciu funkciu postihový 6 % úrok. Uvedené vyplýva z historického vývoja zmenky, ako aj výkladu čl. I § 48 ZZŠ. Ak by bol pripustený iný výklad, najmä, že oprávnený môže žiadať po splatnosti zmenky ako úroky uvedené na zmenke, tak aj zmenkové úroky, zmenky obsahujúce úrokovú sadzbu by boli

celkom bezdôvodne privilegované oproti ostatným zmenkám, pretože oprávnený by zo zmenky mohol žiadať viac než umožňuje čl. I § 48 ZZŠ /porovnaj rozsudok 4Cmo214/2002 zo 16.10.2003 Vrchného súdu v Olomouci/. Ani výška úroku zák. ZZŠ ani iným právnym predpisom upravená nie je, jej určenie je ponechané na vystaviteľa. Preto výška úroku musí zodpovedať danému účelu. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov však nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná alebo vysoko prevyšuje dlžnú istinu, ide skôr o úžeru. Pri tomto závere vychádzal aj zo skutočnosti, že v čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosti, nižšie než 14 % ročne, ktorú sadzbu zmenkový úrok viacnásobne prevyšuje; v predmetnom prípade dlžná zmenková suma predstavuje 255 € a uplatnený zmenkový úrok k 20.5.2014 predstavuje 721,01 €. Z uvedeného dôvodu mal za to, že úroková doložka na zmenke bola uvedená vo výške odporujúcej dobrým mravom, preto priznal žalobcovi nárok na zmenkový úrok vo výške prijateľnej, vzhľadom na čas vystavenia zmenky, t. j. vo výške 13 % ročne (údaj získaný z internetovej stránky NBS). S takouto výškou zmenkového úroku predstavuje sumu: zo sumy 285 € od 26.4.2011 do 10.7.2011 vo výške 7,71 €. Z uvedeného dôvodu v tejto časti žalobe vyhovel, čo do výšky zmenkového úroku 13 % ročne a obdobia od 26.4.2011 do 10.7.2011 a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobca si uplatnil aj nárok na 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 285 € od 11.7.2011 (zročnosť zmenky) do 19.7.2011 vo výške 0,42 €, zo sumy 255 € od 20.7.2011 do zaplatenia. Zo žaloby vyplýva, že zmenka sa stala zročnou 11.7.2011. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že zmenková suma bola v lehote zročnosti majiteľovi uhradená, zaviazal žalovanú na zaplatenie 6 % úroku odo dňa zročnosti, t. j. 11.7.2011 do zaplatenia podľa jeho návrhu. Rovnako vyhovel aj žalobe žalobcu, ohľadne nároku na zmenkovú odmenu vo výške 1/3 1 % zmenkovej sumy, čo predstavuje 0,95 €. O trovách konania rozhodol podľa čl. 16 nariadenia Rady (ES) č.861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, podľa ktorého trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Žalobcom uplatnený nárok ku dňu vyhlásenia rozsudku (20.5.2014) predstavoval 1 020,80 € (zmenková istina 255 €, zmenkový úrok 721,01 €, 6 % úrok 43,84 € a zmenková odmena 0,95 €). Úspech žalobcu predstavuje suma 307,50 € (30 %; zmenková istina 255 €, zmenkový úrok 7,71 €, 6 % úrok 43,84 € a zmenková odmena 0,95 €) a neúspech suma 713,30 € (70 %); V danom prípade bola úspešná žalovaná v rozsahu 40 % (70-30 %), trovy konania si neuplatnila a ani jej nevznikli, preto jej náhradu trov konania nepriznal. Vo veci rozhodol podľa čl.5 bod 1 cit. nariadenia, bez nariadenia pojednávania. Žalobca v odvolaní uviedol: Podáva ho z dôvodu, že a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Súd dospel k záveru, že dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne nie je primeranou odplatom za poskytovanie peňažných prostriedkov, nakoľko vysoko prevažuje dlžnú istinu. Z tohto dôvodu mu priznal zmenkový úrok vo výške prijateľnej, vzhľadom na čas vystavenia zmenky. 2. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že zmenku vystavila žalovaná. Túto dobrovoľne podpísala, pričom išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Teda mala vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. 3. V tejto súvislosti je na mieste poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 4. Poukázal aj na rozsudok Nejvyššího soudu ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbirke soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004; aj z jeho odôvodnenia citoval). 5. V okolnostiach rozhodnutia, súdu je potrebné poukázať predovšetkým na nespornosť jej záväzku za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je „tade“ platný a má byť priznaný v súdnom konaní. Zmenkový úrok má byť priznaný o to viac, ak žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. 6. Zároveň poukázal na podporu svojich tvrdení na doterajšie rozhodnutia okresných súdov (ďalej len OS) v skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých mu priznali nárok v plnom rozsahu, a to konkrétne: rozsudok OS Lučenec 13C 88/2013 z 13.2.2014, OS Revúca 3C 8153/2013 zo 6.3.2014 a OS Martin 8C 198/2013 z 11.2.2014 (z ich odôvodnenia citoval). 7. Zároveň poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Nitra 5Co/16/2010 z 3.2.2010, v ktorom súd vyslovil, že zmluvná pokuta (ďalej len pokuta) 0,25 % z istiny za každý deň omeškania nie je neprimeraná vzhľadom na účel, ktorý pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Uvedený rozsudok sa síce týka inštitútu pokuty, avšak ide o majetkovú sankciu, ktorá má zabezpečiť, aby zmluvná strana zaplatila riadne a včas, a v prípade, ak sa tak nestane, slúžila ako sankcia za nedodržanie zmluvných podmienok. V zmenke napísaný zmenkový úrok má

rovnakú funkciu ako pokuta, a preto je uvedené rozhodnutie aplikovateľné na tento spor. Citoval z odôvodnenia uvedeného rozsudku. 8. Súd zároveň dospel k záveru, že žalovaný je, o. i., povinný k zaplateniu 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky, t.j. v danom prípade odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému z dôvodu, že nepredložil dôkaz, kedy pred podaním žaloby predložil zmenku žalovanému k zaplateniu. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok tak, že sa návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania: 21,5799 € bez DPH za podané odvolanie a 8,04 € bez DPH režijný paušál. Príloha: Rozsudok OS Revúca 3C 153/2013 zo 6.3.2014, Rozsudok OS Lučenec 13C 88/2013 z 13.2.2014, Rozsudok OS Martin 8C 198/2013.

Žalobca podaním (č.l.115) z 18.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl.7 „Nariadenie“ Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl.7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd vydá rozsudok v skrátanom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

Podľa § 208 O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 222 ods.2 O. s. p. odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie žaloby späť, alebo schváli zmier.

Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanej 23.3.2016 (doručenka pri č.l.123), avšak sa k nemu nevyjadrila, aj keď na to bola vyzvaná uznesením 5Co/740/2014-116 z 29.1.2016, ktoré jej bolo doručené tiež 23.3.2016 (doručenka pri č.l.123).

Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O. s. p., možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p., pripustil späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a zistil, že čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku, ani na jeho zmenu (§ 220), lebo v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. f) O. s. p., keďže sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, preto rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania, podľa § 221 ods.1 písm. f),ods.2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov sú dané dôvody podľa § 205 ods.2 písm. a) a f) O. s. p., t. j., že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. f) O. s. p., lebo žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd rozhodnutie zruší, len ak (o. i.) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 221 ods.1 písm. f) O. s. p.] alebo súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 221 ods.1 písm. h) O. s. p.].

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci

podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 153 ods.1 O. s. p.) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.; ďalej len Listina) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.; ďalej len Dohovor) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 201 prvá veta O. s. p.), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 205 ods.1,2 O. s. p., lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade účastník konania objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

Predmetom odvolacieho konania, vzhľadom na rozsah, v akom bol rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti napadnutý a na späťvzatie žaloby sčasti, je tak iba rozdiel medzi žalobcom požadovanými úrokmi 0,06 % denne zo zmenkovej sumy, t. j. 21,9 % ročne a súdom priznanými úrokmi 13 % ročne, teda úroky vo výške 8,9 % ročne a obdobie za ktoré sa tieto úroky požadujú, resp. za ktoré boli priznané, keď žalobca v Návrhu na uplatnenie pohľadávky (bod 7.4.1.; č.l.2 p. v.) žiada priznať

zmenkový úrok (po úprave v späťvzati žaloby sčasti) 0,06 denne: zo sumy 285 € od 26.4.2011 do 19.7.2011 a 2. zo sumy 255 € od 20.7.2011 do zaplataenia.

Napadnutý rozsudok, čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ohľadne rozdielu medzi žalobcom požadovanými úrokmi a priznanými úrokmi a obdobia, za ktoré sa tieto úroky požadujú, resp. za ktoré boli priznané, nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods.2 O. s. p. a zásadám súdnej praxe, preto je nepreskúmateľný a tak musel byť v uvedenom výroku a rozsahu, ako aj vo výroku o trovách konania zrušený a vec musela byť v rozsahu zrušenia vrátená súdu na ďalšie konanie.

Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnené úroky zo zmenkovej sumy ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku - podľa úvahy súdu - takýto exces dosahuje. Súd má právo a povinnosť vyhodnotiť, v akej miere sú dohodnuté úroky zo zmenkovej sumy primerané, a nad rámec primeranosti návrh v časti takýchto úrokov zamietnuť (SPOLOČNÉ STANOVISKO občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejnené pod č.93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015).

Odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k primeranosti zmenkového úroku podľa času vystavenia zmenky je nedostatočné a v dôsledku toho nepreskúmateľné.

Súd sa nezaoberal primeranosťou zmenkového úroku z hľadiska § 1 ods.1a nar.vl.č.87/95 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v neskorších predpisov, podľa ktorého ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety, ani z hľadiska § 3a ods.1 cit. nar., podľa ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru, t. j. ust., ktoré upravujú vzťahy svojim obsahom aj účelom najbližšie k vzťahu, ktorý je predmetom tohto konania.

Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež uvádza, že z návrhu vyplýva, že zmenka sa stala zročnou 11.7.2011, ale nič také z návrhu nevyplýva, lebo žalobca v návrhu, v bode 7.4.2, síce tvrdí, že 6 % ročný zákonný úrok by sa mal počítat' od 11.7.2011, avšak neuvádza žiadnu skutočnosť, preukazujúcu pravdivosť tohto tvrdenia.

Povinnosťou súdu bude preto opätovne posúdiť žalobcom požadované úroky (rozdiel medzi úrokmi 0,06 % denne zo zmenkovej sumy, t. j. 21,9 % ročne a už priznanými úrokmi 13 % ročne, teda úroky vo výške 8,9 % ročne) a obdobie za ktoré sa tieto úroky požadujú, resp. za ktoré boli priznané a vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo presvedčivé a preskúmateľné.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.). Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť aj z dôvodu, žeby porušil zásadu dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods.1 a § 10 ods.1 O. s. p.), lebo ak by rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keďže by im odoprel právo namietať správnosť jeho právneho názoru. Podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNU OCHRANU) ods.1 Ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl.48 ods.2 Ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa Čl.6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí ÚS SR vyplýva, že tak základné právo podľa Čl.46 ods.1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl.6 ods.1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu jeho povinnosť o veci konať, pričom právo na súdnu ochranu, okrem Čl.46 ods.1 Ústavy, Čl. 36 ods.1 Listiny a Čl.6 ods.1 Dohovoru zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ust. O. s. p. a obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejednála v dvojinštančnom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.